

i skutečnost, byl-li určitý osobní přídavek započítatelný pro výměru výslužného či nikoliv. Názor posléze uvedený podporuje i úvaha, že uvedený předpis upravuje toliko otázku poměru dosavadních stálých služ. požitků a osobních přídavků k akt. platům nového zákona, a že proto v této relaci nemůže záležeti na tom, požíval-li dotyčný zaměstnanec při převodu určitého osobního přídavku jen jako doplňku služného, či měl-li býti přídavek ten také součástí platu při výměře výslužného (Srovn. i nál. Boh. A. 7919/29).

Shrnuv tyto vývody dospívá proto nss k právnímu názoru, že i osobní do pense započítatelný přídavek, daný státnímu zaměstnanci z titulu tak zvané slov. výhody, spadá pod přídavky uvedené v odst. 1 § 196 plat. zák., a že nemá proto zaměstnanec nároku, aby mu při převodu do nových platů výhoda ta byla zachována vedle platů zavedených platovým zákonem.

Jestliže tudíž žal. úřad při převodu st-le do nových platů slov. výhodu poskytnutou st-li na základě usnesení vlády z 27. července 1920 a ze 22. prosince 1920 jako osobní do pense započítatelný přídavek ročnícn 4.200 Kč započtl do souhrnu požitků dosavadních ve smyslu odst. 1 § 196 plat. zák. a honoroval ji po rozumu odst. 3 tohoto paragrafu, nelze shledati, že by postup tento zákonu odporoval. Že by pak vyrovnávací přídavek ciferně nebyl správně vypočten, toho stížnost sama netvrdí.

Č. 8014.

Š k o l s t v í: Může zšr z moci úřední nařídit, aby s budovy školní byl odstraněn odznak mající povahu politickou?

(Nález ze dne 6. června 1929 č .11.175.)

V ě c: Místní školní rada v E. proti ministerstvu školství a národní osvěty o závadný znak na školní budově.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výměrem z 19. prosince 1925 nevyhověl okr. škol. výbor v Ch. protestu místní organ. sociálnědemokratické v E. proti usnesení mšr-y v E. z 18. září 1925, jímž zamítnut byl návrh některých členů, aby se štítu novostavby tělocvičny něm. školy měšťanské odstraněn byl znak sestavený ze čtyř F v podobě kříže. Presidium zšr-y v Praze výnosem z 23. září 1926 uvedený výměr na základě § 42 bodu 1 zák. z 24. února 1873 č. 17 z. z. z moci úřední zrušilo a uložilo ošv-u, aby učinil příslušné opatření, aby zmíněný znak byl odstraněn. Odvolání pak, jež z tohoto výnosu podala st-lka, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvažoval nss takto: — — —

Presidium zšr-y odůvodnilo svůj příkaz tím, že pozastavený znak — bez ohledu na to, má-li nebo nemá-li význam stranicko-politický — jest odznakem spolkovým, a že proto jeho umístění na školní budově, která se spolkovými účely nemá nic společného, je nevhodné. Úřad druhé stolice potvrdil sice napadený výměr z jeho důvodů, při tom však prohlásil, že pozastavený odznak proto na školní budovu nepatří, poněvadž má »povahu politickou«, což je patrno i z toho, že jest jako takový předmětem sporu mezi něm. občanstvem samým a ponechání

jeho na veř. budově školní mohlo by případně považováno býti se strany škol. úřadů za ne zcela nestranné. Opřel tedy žal. úřad na rozdíl od stolice prvé svoje rozhodnutí o dva důvody, a to jednak, že jde o odznak spolkový, jednak že odznak ten má povahu politickou.

Pokud jde o tento druhý důvod, dlužno otázku, zda odznak nějaký má povahu politicko-stranickou, posouditi podle poměrů v přítomnosti daných. Nezáleží na tom, zda odznak ten v době svého vzniku a snad i v dobách pozdějších měl ráz všeobecného odznaku tělocvičného bez všelijakého významu vedlejšího. Právě okolnost, že určité kruhy pěstující tělocvik zvolily si z důvodů stranicko-politických jiný odznak, což zástupce stížnosti výslovně také připustil, kdežto ostatní zůstaly při odznaku původním, ukazuje na to, že tomuto starému odznaku vedle jeho původního významu dostalo se ještě také významu jiného, stranicko-politického, při čemž jest lhostejno, jestliže mu snad tento jiný význam přiřkládají jen ony kruhy, jež jako výraz svého odchylného smýšlení politického zvolily si odznak jiný. Jestliže pak žal. úřad za těchto okolností chtěl se vyvárovati toho, aby vnější výzdoba veř. školy vzbuzovala dojem, že dozorčí úřady školské protěžují názory určitého směru politického, nelze v tom spatřovati žádnou nezákonnost.

Poněvadž tedy již tento druhý důvod sám dostačil k vydání potíraného zákazu, nemusil se nss zabývati zákonností důvodu, jež pro udržení tohoto zákazu v platnosti uvedl žal. úřad na místě prvé, a musel stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 8015.

Zaměstnanci veřejní. — Školství. — Řízení správní (Slovensko): Generální finanční ředitelství v Bratislavě není příslušno rozhodovati o své újmě o žádosti pensionovaného profesora středoškolského za ponechání drah. přídavku na studujícího syna podle zák. č. 394/22.

(Nález ze dne 7. června 1929 č. 11.433.)

Prejudikatura: Boh. A. 7573/28.

Věc: Ladislav B. ve S. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o drahotní přídavek.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podáním z 20. října 1926 domáhal se st-I, profesor gymnasia v. v., dalšího poukazu drahotního přídavku na syna Zoltána pro školní rok 1926/27, připojuje příslušné osvědčení rektorátu vys. školy zeměd. v Brně. Výměrem ze 6. května 1927 nevyhovělo gřř žádosti té, poněvadž syn Z., roz. 22. října 1905, nepokračuje ve svých studiích nepřetržitě ve smyslu ustanovení § 6 zák. č. 394/22. Podáním z 28. července 1927 opakoval st-I svoji žádost, kterou odůvodňoval tím, že jeho syn již v roce 1921 po 4 měsíce byl na smrt nemocen a že nemoc po maturitě v roce 1923 se obnovila, což doložil lékařským vysvědčením. Nař. výnosem odkázalo gřř na výnos ze 6. května 1927, podotýkajíc, že